

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében</p>	<p>Előfizelési árak: Égész évre 8 K. félévre 4 K. negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
---	--	---

Gyümölcstermelés.

Ősz van. Kincsüktől megfosztottan állanak a hegyoldalon a szőlőtőkék, a gyümölcsösben a fak! A borágak termése ott forr forrong a hordók keblében s várja a vevőt, a fak gyümölcsöt pedig elrakta az ügyes gazdaszony, hogy alkalmas időben piacra vigye.

Most a betakarulás évszakában önként alkalomul kínálkozik, hogy néhány sorban foglaljuk vidékünk gyümölcstermelésével.

Videkünkön — szó sincs róla — termelnek gyümölcsöt, sőt Bazsi, Prága, Csehi, Szántó s egyik-másik falu népe pénzelget is belőle. Pénzel annyit, amennyiből a nénemasszonynak meg hajadon leányának egy-egy szoknya, pruszlik meg fejkendő kerül. Ez a gyümölcstermelés azt dokumentálja, hogy vidékünkön megvannak a természetadta föltételek a gyümölcs termelésére

Ha azonban a gyümölcs minőségét és mennyiségét nézzük: bizony el kell mondanunk, hogy vidékünk messze mögötte marad hazánk más vidékeinek. Elmarad — hogy csak a nevezetesebbeket említsük — Kecskemét, Nagykovács, Dorozsma, Máramaros megye gyümölcstermelésére mögött. Holott a természetadta viszonyokat

tekintve, bizony az első helyek között foglalhatna helyet.

Hogy erre a helyre felküzdje magát, elsőben is javítania kell gyümölcstermelésének minőségét. Végig tekintve a sümegei piacot, különösen a nyári évszakban, rögtön szembetűnik, hogy igazi értékes, nemes gyümölcs nagyon kevés kerül a piacra. Annál több a silányfajta, selejtes, csekély értékű, amelyet csakis a közvetlen fogyasztás használhat fel, szállítás útján való értékesítésre éppen nem való.

Ahol azok a kevesebb értékű fák foglalják a helyet, mért nem állhatnának valóban nemes, értékes gyümölcsöt termő fák is?

Mennyiségre nézve szintén nem éri el azt a fokot, amelyre már rég emelkednie kellett volna. A sümegei vasúti állomásról vonatszámra kellene szállítani a gyümölcsöt napról-napra. Most legföljebb egy-két kosárral küldenek el, avval is inkább a rokoni, baráti szeretet, az ismeretség összeköttetése kedveskedik a távollevőknek.

Mindebből az következik, hogy reformálni kell népünk gyümölcstermelését, elsőben a fajok értékesebb szempontja szerint, másodsor a produkció mértéke tekintetéből is. Természetesen, a reformnak mi csakis szükséges voltát sürgethetjük. E fajta újság keretében szakszerű ismereteket már azért sem nyújthatunk, mert ezek gyakor-

lati eljárason alapulnak. Elkerülhetetlenül szükséges azonban gazdáinkat arra a főszempontra figyelmeztetnünk, hogy ne sokféle fajta gyümölcsfát ültessenek, hanem ültessék azt a 2-3 fajtát, amelyik földjük természetének legjobban megfelel. E fajtákkal azután telepítsék minden arravaló talpalatnyi földjüket: a hegyek lábát, oldalait tejjét, a község uccáit, tereit, az údvárokat, a kertek mesgyéit, künn a határban az ország és a dülő utakat is mind-mind. E tekintetben csak egy példára hivatkozunk. A prágai ranett alma, mint kitűnő zamatajánál, mint eltarthatóságánál fogva, a világpiac cikkévé válhatott volna. De sajnos, nincs meg népünkben a megfelelő tudás és élelmesség, hogy ezt a valóban természeti kincset kiaknázza, a maga áldására.

Nevelőre volna népünknek szüksége, aki az okszerű gyümölcstermesztésre, a mai kornak megfelelő szeretetre s kultiváló ismeretekre megtanítaná. Olyan apostoli buzgalommal és kitarással megáldott nevelőre, mint Kecskemétnak volt a Bach korszak főbírájában, Máramarosnak abban a görög papban, aki kimondhatatlan áldására a népet a gyümölcstermelés szeretetére és a gyümölcsfák tenyésztésére megtanította.

Most nap-nap után megrakott vonatok szállítják a gyümölcsöt e helyek-

Szomorú dal.

Karéjban állottak a cigányok. Ez a hegyes szemű, látszólag szerszámmal bibelődő nép, hogy kitudja lesni a pillanatot, mikor legjobban kimuzsikálhatja a bankót. A prédát leső oroszlán fülelése ez, mikor a fekete farkó primása lehajlik a bús magyar füle mögé, lágyan vonogatja nyirettyűjét s néha egészen áthatja a mulatozó hangulata. Ilyenkor fakadnak az epedés, a szomorúság mellódái, amelyek persze Himfy keserveinek végleges exaltációjához vezetnek. Aki csak dorbézolni vagy mérgeledni akarna e tisztán magyar jellegű »sírva vigadáson«, annak hamar elmenne a kedve, mert ez látványnak nagyon érzékeny, murinak nagyon szomorú és főképpen nagyon unalmas.

A cigány pedig csak húzta keservesen:

*Hogy ne legyek olyan árva,
Elviszem a másvilágra!*

Donáthy Imre pedig szilajon parancsolt: — Ezt, Náci ezt, ez való az én bánatos szívemnek.

Idegen vendég vetődött a fürdő e félreeső vendéglőjébe. Valami könyvügnök, aki még az üdülés helyén sem hagy békét a szórakozni kívánó emberiségnek. Rettenetes! Mintha nem elég volna szürke hétköznapokon olvasni? Az ördögbe is, hogy még fürdőn sem lehet nyugta az embernek a kulturfináncoktól.

A vendég nagyon egykedvűen vette az exaltált társaságot a maga túl-bő és az asztalon szétfolyt pezsgőjével, bizonyosan számított, hogy annyi költséggel, ami itt a vendéglős zsebébe uszott, ő a nagy Conversation Lexicon is képes lett volna szállítani — diszkótésben.

Azután magában dörögött. — Voltaképpen nem sok regényt olvastam, de azt látom, hogy itt egy regényes történet végső jelenetét játsza a pityókos úr. Istenemre! szeretnék pompás funebres lenni. . . . Ez az úr temettni kívánczik. Ki nézem belőle az első osztályu temetést.

A könyvek tisztelt ágensének jó szimatja volt. Az elázott banda temetett, a Dankó misztikus andalgója, most az egyszer szép álmoknak gyászos indulója volt, mely elvezet a feledés sirkertjébe.

A tisztu egyenruhába öltözött úr, mintha csak szinpadról leste volna el a falusi legény duhajkodását, felemelte karját és kiabált bele a nótába vad indulattal:

— Azt Náci, azt! Tizeseket ragasztok az arcodra szépség-flastromnak!

A vad, zabolátlan múrinak azonban hihetlen változást adott egy férfi megjelenése. Méltóságos nyugalommal állt meg a nagy terem ajtajában. Nyitva hagyta az ajtót és beözönlött a hajnal üdítő levegője. A hirtelen támadt világosságra felkapja fejét Donáthy Imre. Megrázkódott. A váratlan esemény-

nek mindig megvannak a maga kijózanító hatásai. Főállott és egy mozdulattal hallgatásra intette a cigányokat. Majd tetetett nyugalommal ment az ajtóban álló férfihez.

— Eljöttél?

— El.

— Számolni jöttél?

— Nem. Ilyen állapotú emberrel nem számolok. Senkinek gyengeségét fel nem használom a magam előnyére. Feküdj le s ha kialudtad mámorodat, rendelkezésedre állok.

— Gyáva vagy!

— Nem fogsz kihozni a sodromból. Jer, hazavezetlek. Atyád vár, ő kért, hogy vigyelek haza.

Donáthy nagy szitkokban tört ki: — Még ez is! Nyomorult spicli, nyomorult spicli! — Azután szinte rikácsolóvá vált a szava: — Dobjátok ki ezt az embert, dobjátok ki . . .

A dühre azután végképpen felmondták szolgálatukat idegei. Donáthy lerogyott a székre. Feje lankadtan esett le a vendéglő asztalra, az előmlött pezsgő hűtötte az izzó homlokát.

A barna férfi pedig szobát adatott a mámorosnak. Őbe fogta az alvót, ki még álmában is mámoros átkokat szórt rá, lefektette az ágyon, megtapogatta érverését és irigylendő nyugalommal ment be az ivóba, hol akkor is az elázott pajtik azon tanakodtak, mi az ördögért is virrasztották át ezt az éjszakát?

ról s ömlik érte a ropgós bankó, a csillogó aranypénz a nép zsebébe.

Igy kellene ennek lennie nálunk is. A természetadta föltételek megvannak, talán jobban, mint más helyeken, de hiányzik — az ember.

Erre az emberre van nagy szüksége vidékünknek. Annál nagyobb, mert a fillokszera egyre jobban eszi szőlőinket. Ezt a csapást mennyire enyhítené, sőt végképpen ellensúlyozná, ha népünk rákapna a gyümölcstermesztésre, értékes, nemes gyümölcsöt nagy mennyiségben produkálna.

Egyes esetek — mert itt-ott értékes, nemes gyümölcsrel is találkozunk — mutatják, hogy a jég törni kezd. De még nagyon messze vagyunk az óhajtott céltól. Gyorsabb tempóban kell haladnunk. Ezt a lökést várjuk a nép arra hivatott vezetőitől. A papok, jegyzők, tanítók és minden intelligens ember dolgozzék az érdemben, hogy népünk zömét a kornak megfelelő gyümölcstermesztésre rákapassa s a gyümölcsök százezrei, milliói lepjék el vidékünket.

Azokból a viruló gyümölcsfákba a jólét mosolyogna gazdáinkra, mert csekély költségért és fáradságért aranypénzzel fizetne vissza minden egyes elültetett gyümölcsfa.

„Szegedy Róza emléke.”

Irta és összeállította **Zombori Andor** állami reálikolai tanár. Kiadja a sümegi Kiszalud Kaszinó.

A sümegi Kiszalud Kaszinó 64 éves múltjának legnagyobb eredménye ez a két mellszobor, melyet halhatatlan költőknek, a Kaszinó alapítójának, Kiszalud Sándornak az ország közadakozásából állíttatott. A második fényes pont történetében az 1905 május 28-iki emlékűnnep, amelyben Szegedy Rózának a férje talapzatára állított bronz emlékművét leleplezte.

E két szép és fontos momentumról érdekes füzetben számol be **Zombori Andor**, a Kaszinó jegyzője.

A füzet elé bevezető sorokat **Lukonich Gábor dr.**, a Kaszinó érdemes elnöke írt. Helyénvaló, hogy e szép előszót lapunkban is megörökítsük, annál is inkább, mert a fü-

zet egyéb közleményei is lapunkban nagy részt megjelentek. Az előszó így hangzik:

Nem hagyhatjuk nyom nélkül elmúlni 1905. május 28-át, amikor halhatatlan költők, Kiszalud Sándor és imádkozt muzsája, Szegedy Róza emlékezetét ünnepeltük.

A szobrász valóban művészi ihlettel és kézzel oldotta meg feladatát, mikor megalkotta művét. A mű méltóan jelképezi, hogy az igaz, az őnzetlen, az eszményi szerelem dalnokának hamvaival immár egy sirba temelve pi-hennek szentelt porai annak, akihez szíve nagy érzéseit, örök becsű és szépségű Himfy dalait írta. Most már halálukban is egyesültek, együtt, egymás mellett álmódják örök álmukat ők, kiknek nevei elválaszthatatlanok egymástól az emlékezetben és a halhatatlanságban.

A fenséges eszme megvalósítását jelképező emlékmű leleplezése örökre feledhetetlen lesz előttünk és soha ki nem törölhető betűkkel lesz a sümegi Kiszalud-Kaszinó történetének lapjaira feljegyezve.

Mindenkor hazafias büszkeséggel eltelve fogunk a valójában kulturális ünnepre visszamelekezni, mert hiszen velünk ünnepelt az egész ország s éreztük, hogy az egyszerű emlékmű sugarai szétáradnak az egész hazában; éreztük, hogy szerény ünnepünk melege minden magyar ember szívéhez utat talál.

Nem is lehetett széles Magyarországon egyetlen magyar ember sem, aki szívében, lelkében velünk ne ünnepelt, velünk ne érzett volna; nem volt egy sem, melyben e magasított ünnep az öröm könnyeit fel ne fakasztotta volna, — s e könnyek egyetlen cseppje bizonyonnyal becsesebb kincs volt nekünk minden földi drágaságnál; az emléket borító koszorúk egyetlen babérága ékebb a világ minden virágánál.

Végtelen boldogok vagyunk, ha szerény ünnepünkkel és megemlékezésünkkel csak egy porszemmel is hozzájárulhattunk nemzeti irodalmunk megbecsülésének kultuszához.

A hála érzése tölti el szívünket, midőn e helyütt is kifejezést adhatunk soha le nem róható köszönetünknek mindazokkal szemben, kik emlékünnepeinken megjelenni kegyesek voltak.

— Urak! Számítok önökre: ami itt történt, titok marad.

A törvényszéki bírónak szájából, aki gynomorhurutját ilyen hasonszervi gyógymóddal jött kurálni e kies fürdőbe, — ki is esett a bock, mikor mondotta:

— Papperlapap! Persze, hogy titok marad. Csak gentlemannek vagyunk, vagy mi.

De hát mi szükség volt önökkel megismertetni ezt az éjjeli tivornyát? — A tisztelt tárcairó úr valami lélektani problémát lát a muriban, nem pedig egy kis korhelykedést, — gondolják olvasóim.

Elmondom a szomorú nóta előzményeit. A Horthy-család távaly is ebben az olcsó fürdőben nyaralt. Mindjárt előrebocsájtom: számításból. Eltekintve attól, hogy a nagyobb leánynak, Elvirának még mindig fizették a kelengyét, a forogott váltókról nem is szólok, a kisebbik leány se ment olyan számba, hogy indokolt lett volna valami parádés fürdőre menni parthivadászatra. Most valóban üdülni jöttek, nem parthit vadászni. De hát Ilonka nem pünkösdi róza volt, akinek kinyílása időhöz kötött: ennek a kis sokat ígérő bimbónak itt történt meg az ő rózsafakadása, aki a maga bolondos tizenhat esztendejével igen mulatságosnak találta, hogy Donáthy Imre, az aranyujtásos tiszt úr — voltaképpen pedig olyan gyermek, mint ő maga — a tükörszta tóban lesték a hala-

kat, meg a maguk bohó arcát. S mikor a bolondos Imre egy kis hegyi kirándulás alkalmával az ormon teátrális pózba vetette magát s örült lázzal beszélt rendületlen szerelméről, a kis leányka is egészen felmelegedett és feledve a mamai intelmeket, ott a hegyormon esküdött meg Imrével, hogy vagy együtt vetik le magukat erről tarpéji szirtől, vagy együtt mennek nászutra.

Mert hiába, bolondok ezek a mai fiatalok. Azok előtt nevetséges fogalom a kaució, meg a prózai hozomány. Azt hiszik, hogy a szerelemhez csöppen azután minden. És végre is miért vannak az apák, ha nem azért, hogy a többit kieszeljék.

Igy a tizenhatévesek. A Horthy-leányokat azonban az jellemzi, hogy tizenhatéves korukig csak elismerik a bohókás és számítás nélküli poézis jogosultságát s lányosan el is enyelegnek; de tizenhatévesen túl megjön az eszük, Ilonka pedig a fordulatot volt. Ő sem állhatott ellene a családi tradíciónak: a fess hadnagyocskát hamar kivetette a fejéből. Az ördögbe is! Ezek a tejfölös hadnagyocskák gondoljanak a stratégiára, de nem a — hölgyköröknél. Pedig ezen a téren minden igazándi hadnagy nagy — várostromló.

Bár e tekintetben nem rendelkezett valami nagy tapasztalatokkal, de ennek az ötletének mégis mosolygott Ilonka.

S annál tökéletesebb volt Ilonkától a bohó gyermekregények elfelejtése, mert Korom Er-

Fogadják tőlünk szívesen e kis füzetet, amely hű képe és kifejezője akar lenni a kegyeletes megemlékezés egész történetének, — amely megemlékezéssel szeretett hazánk irodalmának egyik nagy alakja iránt kívánjuk mélyszéges hálaikat leróni.

Sümeg, 1905. évi július 1-én.

Lukonich Gábor dr. a sümegi Kiszalud-Kaszinó elnöke.

Ezután **Zombori Andor** remek szép megemlékezése következik Kiszalud Sándorról és Szegedy Rózáról. E gyönyörű méltatást szintén ismerik olvasóink lapunk 1905. szept. 10-iki számából.

A harmadik rész Kiszalud Sándor sümegi emlékszoainak történetét adja, amint azt **Bozóky József** volt sümegi reáltanár még a *Vasárnapi Ujság* 1870. július 11-iki számában megírta.

A következő fejezetben lapunk szerkesztője írja le Szegedy Róza bronz reliefjének történetét.

Az ünnep előkészületeinek ismertetése után **Löb Ernő** tollából a leleplező ünnep eleven, megkapó leírását közli a füzet. Ebben megörökítve vannak a szónokok beszédei és **Zombori Andornak** az ünnepre írt szárnyaló ódája.

A füzet néhány hangulatos szóval végződik.

Lapunk nyomdája állította ki a füzetet, első lapján a Szegedy Róza emlék sikerült képével. Kiállítására díszére válik a vidéki nyomda iparnak.

A Kaszinó és Zombori Andor érdemes munkát végzett a füzettel. Vele nemcsak a Kiszalud szobrok és a Szegedy Róza emlékmű történetét örökítette meg, hanem valóban becses magas színvonalu irodalmi dolgokat elevenít fel s víz bele az olvasó lelkébe.

A füzet méltó emléke lesz a Kaszinó örökbecsű alkotásainak s az utódokra példaképpel hagyja azt a lángoló kegyeletet, amivel jelesinek kötelességszerűen áldozott.

A közönség bizonyosan szívesen veszi s kedves emlékül megőrzi.

Forgács.

Az őszi nap bágyadt fényét is elfogják a lomha nehéz felhők. Helyette hűvös sűrű esőt szitálnak le a földre s csipős szél zokog át a fák lombos koronáin, mintha siratná a jó meleg nyári nap sugarait.

Benne vagyunk az őszi derekában s borzongva várjuk a telet.

vin járt hozzájuk. Mérlegelni tudta a Korom fölényét szülői magatartásában. Mig a tejföllösszáju hadnagyok a műkedvelői hordári teendőket kellett teljesíteni a tulkényelmes mama iránt, Korommal szemben a gyöngéd figyelem mintaképe volt a mama. Ebből érezte az okos Ilonka, hogy Korom egy »comme il faut« vőlegényjelölt. És ha a te-lekkönyvet látta volna (amelynek jegyzései a modern lányok előtt már nem hieroglifák) akkor még nagyobb megilletődéssel hallgatta volna, mikor a barna férfiú az igaz szerelem megható izgatottságával ezeket mondta:

— Ilonka, szeretem!

Ilonka gyöngédebb volt, mint a modern leányok. Nem mondta: beszéljen a mamával! De erre szükség sem volt, mert a mama nagy praxissal dolgozott. Ott volt mindég ezekben a válságos percekben s nyomban rájuk adta a szentenciát.

Ez történt egy év múlva a tarpéji szirti fogadalmak után. Fürdőn természetesen egy-egy himen-hir villámszárnyakon jár: ne találják önk ördögösnek, hogy a bolondos Donáthy hadnagy is meghallotta.

És még tovább is mondjam a szomorú nóta történetét?

Verner László.

Ekkor ezután előkerül a legujabb magyar viselet — a trikó.

Cseh fonta, szőtte, varrta s magyar ember teszi tönkre vele az egészségét. Mert a legkomiszabb viselet, ami a világon van. Elernyeszti és petyhüdté teszi a testet. Fogékonyra minden meghülésre. A szittyá magyar, aki valamikor túrt hideget, meleget, esőt havat, náthás, göthös alakká válik. Megárt neki a szelő is. Ebben nagy része van annak a trikónak, amivel védekezik a hideg ellen.

Hát még ha ez a buta viselet egész télen át odaragad a testre. Teleszívja magát a bőr kigőzölgésével és vastagon lepi be a test szennye-piszka! Micsoda egészségtelen, undok viselet ez! Csömörlet fogja el az embert, ha rá gondol.

A jó magyar szűrt, ködmönt, bundát kiszorította a trikó. Aki föltalálta, méltán megérdemli az akasztófát, mert az emberi test egyik legnagyobb mételetét találta föl benne és sűrű utat készített a gyilkos körnek, a halálnak.

El hát evvel az utálatos, ártalmas viselettel!

Bárd.

A tűzkárosultak segélyezése.

A sümegi tűzkárosultak részére újabban adakoztak:

Galsai körjegyzőség	11-62 K
Zalapataki községbíró utján	9-94 K
Zalamindszenti községbíró utján	6-80 K
Ukki jegyzőség újabb küldeménye	5-58 K
Nemesapáti község	12-28 K
Besenyő község	35-64 K
Sármelléki körjegyzőség	14-87 K
Nagylengyel község	10-50 K
Zalazentiván község	21-06 K
Nemesapáti újabb küldeménye	2-90 K
Kővágóórs község	12-— K
Vitenyéd-Szentpál község	10-— K
Egyházassbükk bíró	8-10 K
Zalazentgrót község	24-10 K
Novai főbíró küldeménye	41-73 K

Összesen 227-12 K

Hozzáadva az eddigiekhez 3397-13 K

Befolyt összes pénzegy 3624-25 K

Ebből eddig kiosztatott 3060-— K

Marad most kiosztani való az összes károsultak között 564-25 K

Az első magyar ált. biztosító társaság által pótlólag megajánlott segély a nála biztosítók között osztatik ki 741-50 K

Hornig Károly báró püspök által adományozott épületfa értéke 280-— K

Ezek szerint a sümegi tűzkárosultak számára befolyt nyilvános adományok összege 4645-75 K

Ismétellen a jó szívű adakozóknak leghálásabb köszönetét nyilvánítja

Sümegen, 1005. okt. 14-én.

Németh János

plébános, a gyűjtőbizottság elnöke.

H I R E K.

— **Sólyomy Tivadar** járási főszolgabíró szabadságideje letelvé, folyó hó 8-án ismét elfoglalta hivatalát.

— **Klinevezések.** A király Sinkovics Géza zalaegerszegi törvényszéki aljegyzőt a szekszárdi járásbíróvá nevezte ki.

Az ügyvezető igazságügyi miniszter Ónody Zoltán zalaegerszegi joggyakorlót a zalaegerszegi törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

— **Megyegyűlés.** Zalavármegye törvényhatósági bizottsága folyó 1905 évi október hó 19-én délelőtt 10 órakor a vármegyeháza gyűléstermében rendkívüli közgyűlést tart, melynek kizárólagos tárgyát képezik: Az egyesült ellenzéki pártok vezéreinek 1905 évi szeptember 23-iki bécsi fogadtatása; az 1905. évi október hó 10-én megnyitandó országgyűlés újbóli elnapolása elleni tiltakozás tárgyában a hatvanas bizottság által beadandó indítványok, végül az országot ért

sérelmek mikénti orvoslása feletti határozati hozatal.

— **Bucsuszó.** Mindazon jóbarátainak, jóakaróimnak és ismerőseimnek, kiktől az idő rövidsége miatt személyesen nem vehetem bucsút, ez uton mondom istenhozzádót, kérem őket, tartsanak meg jó emlékkben, én is mindenkor kellemesen fogok reájuk visszaemlékezni.

Városlőd, 1905. okt. 11.

Láng Sándor.

— **Népgyűlés.** A zalazentgróti kerület függetlenségi pártja a politikai válság dolgában folyó hó 22-én d. e. 10 órakor Zalazentgróton, délután fél 4 órakor pedig Sümegen népgyűlést tart. A gyűlésen kerületünk képviselője, Eitner Zsigmond kíséretében megjelennek Batthyány Tivadar és Batthyány József grófok, Farkas József, Hellebronth Géza, Hédeváry Lehel, Ráth Endre és Zlinszky István országgyűlési képviselők.

— **Pápa—Sümeg.** A Pápai Hírlap azt indítványozza, hogy építsenek vonatot Somló alatt Devecseren át vezetve, Sümegig. Az ut 42—44 kilométer. A lap visszaemlékezik a nyolcvanas évekre, amikor nyélbe akarták ütni a pápa—keszthelyi vasutat. Pápa meg is szavazott 50000 koronát é vasútra, de a szép és igazán életre való eszmét megvalósítani nem lehetett, mert a törzsrészvényekből 40000 korona hiányzott, de azt nem tudták sehonnán előteremteni. Negyvenezer korona kellett volna még, hogy a pápa—keszthelyi vasut kiépüljön és ezt a csekély összeget akkor nem adta meg a város. Valóban kár volt e vasutat a városnak elhagyni. A lap kárhóztatja a képviselő testületet, mely így szűk látókörénél fogva helyrehozhatatlan hibát követett el. A csornai és bánhidai vasutak tárgyában is folytak tanácskozások a pápai városházán. Ott sokan a csornai és bánhidai vasutak helyett a keszthelyi vasútnak kiépítését óhajtották. Csakhogy akkor nem volt napirenden, mikor pedig napirenden volt, akkor a hiányzó 40.000 korona összeget természetesen takarékoságból, nem szavazták meg, de megszavazták a csornai vasútra 100.000 és a bánhidai vasútra 200.000 koronát. Bizony az a vasúti irány Sümegnek sokkal jobb lett volna. Mikor lesz belőle valami? A közel jövőben alig.

— **Szanatorium naptár.** A József Kir. Herceg szanatoriumi Egyesület 1906. évre művészi kivitelű naptárt hoz első ízben forgalomba, hogy ezáltal is gyarapítsa az ország minden vidékén fölépítendő tüdőbeteg-szanatoriumok alapját. A *Szanatorium Naptár* gyönyörű vázsonkkötésben a könyvkötészet remeke. Terjedelme 15 ív azaz 240 oldal, finom papíron nyomva, irodalmi becsű tartalommal és szebbnél szebb képekkel. A *naptár ára postaköltséggel együtt 2 korona.* A szegény-sorsú tüdőbetegek jóvoltán segít, aki e remek kiadvány megvételével is szaporítja a szanatoriumok építési alapját. Megrendelhető a József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület központi irodájában, Budapest IX. ker. Ferenc-körút, 36. sz.

— **Alapszabály megerősítése.** A belügyminiszteriumi ügyvivő miniszter a letenyei Iparos olvasókör alapszabályait jóváhagyta.

— **Kérelem.** Tisztelet értesitem a t. közönséget, hogy Csáktornya monografiája c. munkám november elejére elkészül. Ezzel kapcsolatosan felkérem azokat, kiknek előfizetési feihívást küldtem, szíveskedjenek értesíteni: reflektálnak-e a munkára? A gyűjtőket is kérem, hogy esetleges gyűjtésök eredményéről engem értesíteni méltóztassanak, hogy a könyv szétküldését pontosan teljesíthessem. Egyebekben tudatom, hogy a monográfia 480 lapnyi terjedelemben, 48 képpel jelenik meg, ára 6 K. Zrinyi Károly áll. tanítóképző tanár.

— **Selyemtermelés hazánkban.** Magyarországon 1904-ben 1,634.452 kg, 1905-ben az eddigi adatok szerint 1,952.000 kg selyemgubót termeltek. A többlet tehát 318.548 kg.

— **Akik a vasutról lekesnek.** A kereskedelmiügyi miniszteriumban, mint értesülünk, nagyon üdvös ujitást terveznek a Máv.

vasutaknál. Az ujitás abban áll, hogyha valamelyik vonat késik, a késésről a rajta érkezett utasoknak igazolványt adnak. Ez ujitásnak előnyét főképpen a városok közepében lakó hivatalnokok élvezik, kik késésüket igazolni tudják, fontos azonkívül a bírósági tárgyalásoknál is, ha valaki a tárgyalást vonatkésés miatt elmulasztja.

— **Szörnyű halál.** Schwarz Jenő, a sümegi reáliskola I. osztályú tanulója szörnyű halállal mult ki. Folyó hó 13-án a délutáni iskola után felült egyik rokonának kocsijára, aki meszet és szénát szállított haza, Rendekre. A fiú hajtotta a lovakat. Már a rendeki hártárban haladtak, midőn a lovak megugrottak s a fiút maguk közé rántották. A szegény gyermeknek átment a hátulsó kerék, egész mellkasát és nyakát összetörte, hogy szájan, orrán, fülén ömlött a vér. Holtan vette ki rokona a kerék alól. A szegény szülők majd kétségbeestek a fájdalomtól, mikor gyermeküket összezúzva, holtan szállították haza. A halálos baleset miatt a nyomozást megindították.

A Magyar Védőegyesület igen praktikus ujitást hozott be. A magyar gyártmányok és iparcikkek jelzésére csinos védőjegyet állapított meg, amelyet minden gyáros és iparos saját gyártmányán, illetőleg iparcikkén az egyesület részére egyszer és mindenkorra fizetendő 2 K díjért használhat. A védőjegy a koronába illesztett kereszt, mely körül babékoszorú van. A koszorún belül Magyar védőegyesület védőjegye, kívül pedig a gyártmány (ez iparcikk) valódi hazai származását igazolja felirat olvasható. A védőegyesület azonkívül kirakati védőablát is készített. E díszes táblával minden üzlet kirakata, melyben valamely honi cikk vásárolható, megjelölhető. A védőablát szövege elősegíti azt, hogy a honi iparpártolás hazafias eszméjének jelentőségét mindenki megértse. A tábla használatáért egyszer s mindenkorra ugyancsak 2 K fizetendő az egyesületnek. A tábla 36/54 cm. nagy rendkívül izlésesen kiállított és a védőegyesület bizonyítványát magában foglaló valóban művészi alkotás és díszere válik minden kirakatkának. Ajánljuk az iparosok figyelmébe.

— **Hamis arany.** A vármegye egyik városából klasszikus esetről adnak hírt nekünk: A város egyik állami hivatalában az odaérkezett tisztviselő váratlan vizsgálattal tartott s rovincsolta a pénztárakat. Minden a legnagyobb rendben találtatott, a számadatok pontosan egyeztek, de még is volt valami baj a pénztár körül. A rengeteg vasládában ugyanis egy gyanus huszkoronás aranyat talált a vizsgálat. A kis aranyak színe, formája, csengése egyaránt igen furcsának tetszett s a vizsgálatot végző hivatalnok úgy talált, hogy a gyanus pénzdarabot el kell küldeni a körmőcbányai m. kir. pénzverőbe, hogy megállapítsák, hamis-e a kis arany, vagy igaz portéka. A pénztár kezelő pedig másnap, nehogy valami baj történjen, maga személyesen vitte el a különös csengésű aranyat a postahivatalba. Elvitte, aztán föladta egyszerű postautalványon Körmőcbányára. Az aranyat lefizette a postapénztárba, ahol annak rendje módja szerint fölvettek, beirták, kiadták róla a receptszit. A föladó pedig nyugodtan ballagott vissza hivatalába; eleget tett a kötelességének, mert az utalvány szelvényére följegyezte a kérelmét: állapítsa meg a hivatalos vizsgálat, nem-e rézből öntötték a furcsa aranyat? Hogy aztán Körmőcbányán ép ezt az aranyat kapták-e meg, az más kérdés.

— **Az asszonyokról.** Keszthelyen a következőleg ír a *Keszthelyi-Hírlap*: Az asszonyok már úgy bepölyázzák magukat, mintha egyszeribe Szibéria minden hidegeránk szakadt volna. De ne bántuk az asszonyokat. Az idén nagyon jól viselik magukat. Im már egy hete járja már az őszi-téli toalett és még semmiféle divathóbort nem öltik szemünkbe. Sőt: szokatlanul izléses, tetszetős és kedves az idei mód és van egy pár olyan jelensége, amely egyenesen dicséretes. Ilyen legelső-sorban a rövid szoknya. Uszályos szoknyát talán pénzért se lehet látni városzerte; rövid, kerek aljú sima szoknyát viselnek asszonyaink és ha

egyike-másika »kislányos«-sá lesz is általa, általánosságban szép és tetszetős a divat, amelyet — bárhonnan került is hozzánk — szeretettel kultiválnak a város asszonyai. Van még valami, ami izléses az ideo őszi divatban. És ez az, hogy a kalapokról lekerülnek a kócsagok meg a forgók, amelyek olyan — káplári kinézést adtak asszonyainknak. A kócsag meg a forgó csakóra való, vagy kalpagra. Az asszony fején idegen és — csunya az ilyesmi, amint hogy a mi fejünkön sem lenne szép a kitömött madár vagy a művirág, akármennyire is a divat diktálná ezt a hóbortot! . . . Bizony jó volna, ha mindenütt megértenék az asszonyok, hogy minél egyszerűbbek, annál szebbek.

Sikerült halálugrás. Ausztriába százával mennek ki a muraközi horvátok dolgozni, kik szombaton élelemért hazajönnek s vasárnap mennek ismét vissza. Tegnap egy ilyen visszautazó horvát munkás, talán valamit otthon feledett, avagy más okból: Kiszabadka és Caktornya állomások között a teljes sebességgel robogó vonatról leugrott és pedig oly szerencsésen, hogy a megállított vonat személyzete bár utána rugaszkodott, megfogni nem bírta. Amiből bátran következtethető, hogy semmi baja nem történt. Személyazonosságát gyorsasága miatt megállapítani nem sikerült.

A becs helyi Romeo. Kovács Ferenc, a lábbeliknek szerelmes készítője Becsehelyen egy házban lakott a szépséges Mesterics Juliával. A lábbelik Romeója bár feleséges, mégis felette mélyen tekintett bele a falu szépének még mélyebb fekete szemébe. Csakis így történhetett, hogy egyik napon föltartóztatlan szerelmi vágy fogta el a kaptafás Romeot, előszedte tehát a knájp kését és azzal nekiesett az erényes Julia szobaajtójának. Az ajtó engedett s Romeo Juliája közelébe jutott. Ámde Julia idejekorán fölbredvén, kipofozta a szerelmes szütert, akit a nagykanizsai törvényszék ítélőtanácsa a mai napon magánlak sértés miatt egy hónapi fogházbüntetésre ítelt. Így járt a becs helyi Romeo s így fognak járni a többiek, akik még szabadlábban vannak!

Mivel mosakodol? Kevés embernek van fogalma arról a nagy munkáról s arról a nagy nemes feladatról, mely a tanítóra, erre a második anyára nehezedik. Sokan azt gondolják — göcseji szállással — ebadta! megtanítja a gyermeket az abc-re, hogy: áb-áb, kecskepap, ha meg ütöd, megharap! S pontum. Pedig nem ennyiből áll. Előbb ember formára kell alakítani a gyermekben a sok formátlanságot. Meg kell tanítani beszélni, állani, járni öltözködni, mosakodni. Meg kell tanítani rendre, tisztességre s az életnek ezer meg ezer követelményére, amelyekről eddig még semmit sem hallott a kis faragatlan tuskó. — Iskolai év eleje lévén, felemlíték egypár kedélyes históriát, melyeket igazán kedéllyel, humorral kell felfogni, mert különben igazán kétszeres átok lenne a tanítói pálya.

Egyik iskolában rendre-csendre, fegyelemre inti a tanító a gyermekeket.

Amellyikkel éppen szembenéz az a kis ujonc tuskó azt mondja: Én nem lármáztam.

A tanító folytatja a dorgálódásait. Erre az önértében sértett büszke nebuló ráncbaszede homlokát, sértődéssel ráival: Hát nem hallja, hogy nem lármáztam, az apja Kr . . . !?

A torma földi tanító az első órákban az egészségről s a tisztaságról tart leckét s egyenként megvizsgálja a gyermekeket, megmosdanak-e reggelenként? egyikkel a következő párbeszédet folytatja:

Te ma nem mosdottál meg hé!!
— Én megmosdottam, kérem.
— Lehetetlen fiam! Hiszen nagyon piszkos vagy.

— De bizony én megmosdottam kérem.
— Hm! Hm! Hát mivel mosdottál meg te!
— Há, nyálle. (Érthetőbben: nyállal.)

Meg ne mondja komámasszony az uramnak . . . Az egész falu csak Pálinkás Rozinak hívta, a becsületes neve azonban Kis Rozália és a község kanászá-

nak hites felesége lévén, Tóth Kukac Andrásné is volna. Az asszony rettenetesen szereti a pálinkát, melyért a legmesszebbmenő áldozatoktól sem riad vissza. A komámasszonya, Tálás Gyepugó István felesége, szintén erős ivó. A két asszony itta meg, ami kis pénzhez jutott; ha pedig pénz nem volt, eladtak tyukot, tojást, kis malacot, hogy legyen pálinkára való. A két asszony véd-és dacszövetségben állott. A múlt héten a kanász egy vén kimustrált sertést küldött a piacra. Az asszony hajtatta be, Tálásné vitte előre a kosarat, amelyben a kukorica zörögött. A disznó elkelt s a két asszony boldogan ült be a kocsmába. Addig ittak, míg holtrészeg nem lett mindkettő. Megitták-e vagy elvesztették-e a pénzt, biztosan nem lehet megállapítani; ők azt állítják, ellopta tőlük valaki. Tóth Kukac András nem hitt a feleségének és kérdőre vonta, de bírói széke elé citálta Tálásné is. Egyformán vallottak; szép szó nem használt, fellépett tehát mint inkvizitor. Baltával vallatott. Ez sem használt. Akkor hideg vízzel próbált szerencsét. A hölgyek következetesek maradtak. Erre kikergette a házból mindkettőt s följelentette őket.

— Mennyi a gyerek? Az anyakönyvvezető előtt játszódtott le ma a következő jelenet:

Egy gatyás ember jelentkezett az anyakönyvvezetőnél.

— A gyerek miatt gyüttem.
— Született, vagy meghalt?
— Született, hál Istennek. Csak lesz neki is helye a többi mellett.
— Van-e sok?
— Volna, — feleli az ember vakargatva a fejét — hogyné volna!
— Ugyan mennyi?

— Öt . . . vagyis várjon csak, ne írja még . . . öt volna? hogy is van már . . .
— Aztán kezdi őket számlálgatni az újján, elvégzi, kezdi elülről, míg beleszól az anyakönyvvezető:

— Tán nem tudja, hány gyereke van?
— Engedelmet kérek, meg vagyok egy kicsit zavarodva, de sokat járok vidékre dolgozni s a gyerekek leginkább akkor szeretnek születni.

— Mit szokás a csók után mondani? Egy párisi szakértő a saját tapasztalatai nyomán a következőképp felel e kérdésre: életemben az eddig adott csókok után eme fölkiáltásokat hallottam:

— Az Istenért, mit tett maga!
— Nem akarom többé látni.
— Hagyjon el. Magam akarok maradni.
— Ezt nem vártam volna Öntől!
— Istenem, boldogtalan vagyok. (Néha könnyek között történik ez e fölkiáltás.)
Falun nagyon divat ez a fenyegetés:
— No megálljon!
— Gyakran hallani ezt:
— Há az uram tudná, megölne!
— Jaj, ha láttak volna bennünket!

Mások nem szólnak semmit. Ezek rendszerint a legokosabbak. Voltaképp akármint mondanak a hölgyek, mindig szeretik, ha megcsókolod őket, csak ne légy nagyon csunya és ne az uccan kövesd el e különben ártatlan merényletet.

— Zeneestély. Ma, vasárnap este az Orbán-kávéházban az ujonnan szervezett 12 tagból álló sümegi zenekar hangversenyez.

— Magas jutalék kereshető, ügyes aquisiteurök előleget kapnak. Új és különleges. (Nem biztosítás, könyv, részletsorsjegy stb.) Ajánlatok »K 2-50« alatt Fischer J. D. hirdetési irodába, Budapest, Gerlőcy-ucca 1. intézendők.

— Szép és biztos mellékkereset. Tanítók, jegyzők, papok vagy oly egyének, kik a szőlőszethez csak némileg is értenek és oly vidéken laknak, hol a szőlő megéri vagy a hol a filoxera a szőlőket már elpusztította és ennek következtében azok újból lennének beültetendők, tehát ahol szőlőműveléssel foglalkoznak: szép, állandó és biztos mellékkeresetre tehetnek szert, ha címüket beküldik: „Hirdetési iroda“ Budapest, váci-ucca 20/b.

— Arc-ször a nőknél ép oly csunya mint kellemetlen. Ezen segitendő, legalkalmasabb a mindenütt elismert Schmeidek féle Szörvesztő-re hivatkozni, mely nemcsak azért kedvelt a nőknél, mert eltávolítja az arcszört alaposan, hanem azért is, mert megadja az arcnak az üdeséget, finomságot és simaságot, a mellett vegyileg megvizsgálva és hatóságilag az archörre ártalmatlannak találtatott. Ára 7 korona. Kapható Schmeidek I.-nél Budapest, VJI, Nyár-ucca 18. Erre vonatkozólag figyelmeztetjük a mai számban megjelent hirdetésünkre.

Darnay-Múzeum ingyen naptára ez évben 9 ezer példányban fog megjelenni és ingyen szétosztatni, melyet legalább 30 ezer férfi és nő átolvas és így minden hirdetés gazdára talál. Tisztelettel felkérem városunk és vidékének kereskedőit, gyárosait és iparosait, hogy készítményeiket abban hirdetni sziveskedjenek. Hirdetés az apró hirdetések rovatában 25 szög 1 korona azo felül 50 szög 2 korona. Nagy hirdetés 1/3 oldal 6 korona 1/2 oldal 12 korona egész oldal 20 korona. Hirdetések október 25 ig Darnay Kálmánhoz küldendők. Azontul hirdetések nem fogadtatnak el.

— Előfizetési felhívás. »A Polgár« megjelenik minden nap reggel, vasárnap és ünnepnap után is, rendkívül bő és gazdag tartalommal. »A Polgár« programja a demokrácia, a radikális szabadelvűség, a szociális igazság. Hangja szabad és nyílt. Főszerkesztője, Vázsonyi Vilmos dr. köré a publicisztika és a szépirodalom jelesei sorakoznak. A tárcarovatban egyébként hazai írónk legjobb elbeszélései mellett nap-nap után egy egy kitűnő külföldi novellát talál az olvasó. Tartalma élénk és tarka. Hírei és tudósításai megbízhatók és kimerítőek. A nap teljes krónikáján kívül szórakoztató, derűs olvasmányt is bőven ad az ujság, humoros cikkei szatirizálják a nap eseményeit és derűs élvezetül szolgálnak az olvasónak. »Szociális ügyek« címen külön gazdag rovatot nyitott a dolgozó kispolgárok ezreinek. E rovatban a kispolgárok szakérdekei minden istápolásra találnak és szociális fejlődések érdekében e rovat küzd a toll agitációjával. Ily gazdag, ily élénk, ily tarka és kimerítő tartalma mellett is csak 4 korona. Kapható mindenütt, az utcán is és az összes ujságelárusító helyeken. Egyes példány 2 kr., (4 fill.) »A Polgár« külön meglepő kedveskedéssel is szolgál az idén előfizetőink, amennyiben karácsonyra gyönyörű kiállítású Naptárral ajándékozza meg őket. A »Polgár naptára« 250—300 oldalon, művészi kiállításban, számos művészi képpel, legjobb írónk elbeszéléseivel költeményeivel és karcolataival fog megjelenni. Benne lesz az év története is képből és írásban, azonkívül számos hasznos, oktató orvosi, jogi, stb. tanácsadó cikk, úgy, hogy e naptár szinte nélkülözhetetlen szükséglet fog betölteni a polgári családokban. »A Polgár naptára«-t megkapja »A Polgár« minden előfizetője. »A polgár« előfizetési árai, melyek ellenében a lapot a házhoz szállítják: Egész évre 16 K, Egy hónapra 1 K 40 f. Kiadóhivatal: Budapest, VII. ker., Eötvös utca 37. szám. 1905. november 1-től pedig VI., Negyvező-ucca 12 szám.

Felelős szerkesztő: Éles Károly.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Kakao és osokoládé kedvelők figyelmébe:
Hoff János-féle
Kandol-Kakao
a legesekélyebb zsirtartalmu, azért igen könnyen emészthető, soha sem okoz szétköredést, mindazáltal ritka finom íze mellett kiválóan ocsó.
Valódi osakis
Hoff János
névvel és az oroszlan-
védjeggyel.
Csomagok à 1/4 kgr. 90 fillér
» 1/2 » 50 »
Mindenütt kapható.

Megnyilt
Márkus Salamon Fia
ujonnan és a jelen kor igényeinek minden tekintetben megfelelő modern

ÁRÚHÁZA.

Kéri a t. vásárló közönség becses látogatását.
Ajánlja dúsan felszerelt raktárát mindennemű
cikkekben.

Porcellán
edények, servi-
cek üvegáruk,
minden kivitelben a
legolcsóbban
Würzburger Jakabnál
Sümegegen kaphatók.

özv. Vértessy Ivánné lakásán
Nagy-Görbön vasárnap októ-
ber 22-én butorok, háztartási
cikkek s egyéb ingóságok
szabad kézből eladatnak.

Mindennemű
nyomtatványokat
a legolcsóbb árban
és izléses kivitelben készít
Horvát Gábor
könyvnyomdája Sümegegen.

Minden háziasszony
büszkesége a jó kávé

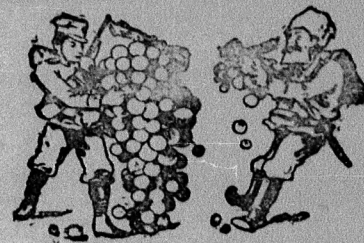
Kathreiner-féle

Kneipp-maláta kávéna

egyetlen háztartásban sem
volna szabad többé hiányoz-
nia a kávéital készítésénél.

o o o
Csak az eredeti csomagokat
kérjük a „KATHREINER-
névvel.

Ung. I. b. 1905

Az elmúlt rendkívüli
szaraz nyár folyamán ismét a
Küküllőmenti

Első szőlőoltványtelep

(Tulajdonos: CASPARI FRIGYES MEDGYES 184.
N.-Küküllőmegye.)

volt az egyedüli az egész országban,
mely oltványait óriási mennyiségű, na-
ponta 5 millió liternyi vízzel öntözte s
ennek folytán az egyedüli szőlőtelep,
amely ez évben is valóban szép és min-
den tekintetben kifogástalan szőlőoltvá-
nyokat szállít. — Kepes árjegyzék szá-
mos elismerő levéllel ingyen és bérmentve.

Nagy választék a leg-
újabb képes levelező-
lapokból és bromkár-
tyákból Horvát Gábor-
nál, Sümegegen.

Krajczár György
asztalos Sümegegen.

Elvállal minden e szakmába vágó
munkákat.

Sirkoszorúkból és kopszókából rak-
tárt tart.

Elvállalja ravatalok felállítását és
földszítését

Szörvestő
A vegyileg megvizsgált, amellett hatóságilag az arcbőrre értelmetlenül talált elidült, hólyagos, az olcsó, kellemetlen arcbőr-
szőrt gyökeresen, anélkül, hogy az arcbőrnek legkevésbé is ártana és az arcuk megadja az üdéséget, finomságot és simaságot.
Ára 7 korona.
Videki megrendeléseket diszkrétan utánvetéssel eszközöz
Schmidek I. Budapest, VII., Nyar-utca 18.

Megbízható és szorgalmas
Ügynökök
olyan vidékről, ahol a szőlő meg-
terem és szőlőműveléssel foglalkoz-
nak és ahol a filoxera pusztításait
már megkezdte vagy pedig ahol
szőlőültetéssel foglalkoznak: szép,
állandó és biztos mellékkeresetre
tehetnek szert, ha címüket közlik
Hegy Lajossal Budapest, Kiraly-
ucca 13. I.

Szőlővessző!
A világhírű
DELAWARE
adja a legjobb bort!
Oltani permetezni nem kell!
A szőlészeti kincse.
A phyloxerának ellent áll!

Leírását
és árjegyzéket ingyen küldünk
bármelynek.
Szőlőoltványok mérsékelt áron
kaphatók.
Nagymennyiségű sima és gyökeres
Delaware-vessző eladás.
Cím:
Szigyártó és Takáts
szőlőtelep-tulajdonosok.
Telep: Alsó-Segesd, Központi iroda:
Felső-Segesd (Somogy m).

Lakások, gazdasági épületek
fedésére szolgáló vízátlatlan
kátrányos fedőlemezt,
kátrányos pépszalagot és
kátrányt állandóan raktáron tart
és a legolcsóbban elárulit
Würburger Jakob, Sümeg.

Óriási szerencse Töröknel!

Felülmulhatatlan az a szerencse, mely bankházunknak kedvez. Rövid idő alatt 21 millió koronánál több nyeresémet fizettünk ki nagyrahecsült vevőinknek; ezek között a legnagyobb nyeresémet, és pedig:

kétszer a nagy jutalmat, a 600.000 koronás főnyeresémet
a legnagyobb 400.000 koronás főnyeresémet,
továbbá 4 a 100.000, 3 a 90.000, 2 a 80.000, 3 a 70.000, 3 a 60.000, több 50.000
40.000, 30.000, 25.000, 20.000, 15.000, és ezeken kívül számtalan 10.000, 5000
2000, 1000, 500 koronás és egyéb nagy nyeresémet.

Ennél fogva ajánljuk, hogy a legközelebb megkezdődő, a világ legesélydúsabb osztálysorsjátékában vegyen részt és rendeljen nálunk egy szerencsesorsjegyet.

A most kezdődő 17. 110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyeresémet 14 millió magyar osztálysorsjátékban jut és összesen 459.000 korona hatalmas összeget sorsolnak ki.

Rendelje meg a neve mellett
álló szerencseszámot!

Sok pénz széppé varázsolja az életet! Talán meglepi a férj a feleséget vagy az asszony az urát a neve mellett álló sorsjegy megvétele által egy főnyeresémet. A véletlen nagy szerepet játszik az életben és könnyen meglehet, hogy éppen egy szerencsés véletlen folytán a neve mellett álló számot eltalálta, melyre egy nagy nyeresémet jut.

Adám, Adél	12199	Dezso, Erzsébet	65875	Iván, Jolán	2398	Ottó, Melánia	21451
Adolár, Agnes	3223	Ede, Esz er	4043	Jakab, Józsa	93322	Ödön, Narcisiz	55177
Adolf, Agota	22087	Elek, Etel	41709	János, Judit	35597	Pál, Nesztli	2787
Agoston, Amália	60017	Elemér, Flóra	107273	Jenő, Juliska	54895	Péter, Olga	51515
Aladár, Anna	41777	Emil, Franciska	32443	József, Karolin	17339	Pista, Paula	101909
Albert, Anatólia	74336	Endre, Frida	92777	Kálmán, Katinka	63775	Richard, Pelagio	34355
Alfréd, Apollonia	20292	Ernő, Genováva	52551	Károly, Katalin	48741	Róbert, Petronella	79787
Akos, Aranka	101001	Perenc, Gertrud	12111	Kornél, Klára	66344	Rudolf, Piroška	12533
Ambrus, Berla	50901	Frigyes, Gabriella	93989	Kristóf, Klotild	7279	Salamon, Regina	65827
András, Blanka	35266	Pülöp, Gizella	60037	Lajos, Kornélia	109707	Samu, Rózsika	17718
Antal, Borbála	2392	Gábor, Hedvig	20099	László, Krisztina	50919	Sándor, Rozalia	38107
Arnold, Boriska	90372	Gáspár, Heléna	79747	Leo, Kunigunda	96622	Simon, Sári	107897
Árpád, Beiti	32417	Gergely, Henriett	51631	Lipót, Laura	21624	Tamás, Sarolta	48564
Arthur, Bella	105817	Géza, Hermina	38397	Lőrinc, Lenke	66022	Tibor, Szeréna	74377
Arél, Brigitta	13223	Gusztáv, Hilda	2786	Manó, Leónia	6270	Tihár, Theodora	2727
Attila, Cecília	52333	György, Ibolyka	55487	Márkus, Lidia	34484	Tivadár, Teréz	34950
Balázs, Cornelia	74397	Gyula, Iduska	35375	Márton, Lina	95297	Tóbiás, Terus	55477
Bálint, Dóra	24034	Henrik, Ilona	34477	Mátyás, Ludmilla	52977	Vendel, Valeria	20005
Barnabás, Dorottya	9001	Hermann, Ilma	92792	Mihály, Lujza	24292	Viktor, Veronika	101011
Bela, Cecília	38277	Hugó, Ika	46495	Miklós, Magdolna	65146	Vilmos, Viktória	50908
Benedek, Eufemia	108555	Ignác, Irén	12115	Miksa, Melvin	45662	Vince, Vilma	12413
Bernát, Emma	51377	Illés, Irma	45273	Mór, Margit	12308	Zoltán, Zsófia	65565
Dániel, Erzsébet	101911	Imre, Izabella	109333	Nándor, Mária	109639	Zsigmond, Zsuzsanna	5463
Dávid, Éva	16864	István, Janka	27174	Orbán, Mártha	36781		
Dezso, Eve.in	92157	Izidor, Johanna	53077	Oszkár, Matild	67197		

Legnagyobb nyeresémet esetleg 1.000.000 korona. Továbbá 1 jutalom 600.000
1 nyer. 400.000, 200.000, 2 a 100.000, 1 a 90.000, 2 a 80.000, 1 a 70.000, 2 a
60.000, 1 a 50.000, 40.000, 5 a 30.000, 3 a 25.000, 8 a 20.000, 8 a 15.000,
36 a 10.000 és még sok egyéb nyeresémet.

Az I. osztályú sorsjegyek tervezeti árai:
1/3 eredeti sorsjegy firt - 75 vagy kor. 1.50; 1/4 eredeti sorsjegy firt 1.50 vagy kor. 3 -
3 - " " " 6 -; 1/2 " " " " 6 - " " 12 -
A sorsjegyeket utánvétellel vagy az összeg előzetes beklüldése ellenében küldjük.
Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket fenti eredeti szerencsesorsjegyekre kérünk azonnal, de legkésőbb

f. évi október hó 22-ig

bizalommal hozzánk beklüldeni, miután ezen szerencseszámok gyorsan elfognak.

TÖRÖK A. ÉS TSA

Sürgönycim: Törökék Budapest BANKHÁZA BUDAPEST. Sürgönycim: Törökék Budapest
Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.
Főrudánk osztálysorsjáték-üzlete:
Központ: Teréz-körut 46/a. I. fiók: Váci-körut 4/a.
II. fiók: Múzeum körut 11/a. III. fiók: Erzsébet-körut 54/a.

Hirdetéseket

jutányos áron
felvesz
a kiadóhivatal.

Egyszeri átsimítás

SCHICHT-SZAPPANNAL

(Szarvas vagy kulcsszappan)

pótol

Kétszeri átsimítást.

közönséges szappannal
Schicht-szappan a legjobb és hasznalatban a legol-
csóbb!

Nyomatott Horvát Gábor gyorsajtóján Sümegen.

SÜMEG ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
---	--	---

Gyümölcstermelés.

Ősz van. Kincsüktől megfosztottan állanak a hegyoldalon a szőlőtőkék, a gyümölcsösben a fák! A borágak termése ott forr-forrong a hordók keblében s várja a vevőt, a fák gyümölcsöt pedig elrakta az ügyes gazdaszony, hogy alkalmas időben piacra vigye.

Most a betakarulás évszakában önként alkalomul kínálkozik, hogy néhány sorlan foglalkozzunk vidékünk gyümölcstermelésével.

Videkünkön — szó sincs róla — termelnek gyümölcsöt, sőt Bazsi, Prága, Csehi, Szántó s egyik-másik falu népe pénzeltet is belőle. Pénzelt annyit, amennyiből a nénemasszonynak meg hajadon leányának egy-egy szoknya, pruszlik meg fejkendő kerül. Ez a gyümölcstermelés azt dokumentálja, hogy vidékünkön megvannak a természetadta föltételek a gyümölcs termelésre.

Ha azonban a gyümölcs minőségét és mennyiségét nézzük: bizony el kell mondanunk, hogy vidékünk messze mögötte marad hazánk más vidékeinek. Elmarad — hogy csak a nevezetesebbeket említsük — Kecskemét, Nagykőrös, Dorozsma, Máramarosmege gyümölcstermelésére mögött. Holott a természetadta viszonyokat

tekintve, bizony az első helyek között foglalhatna helyet.

Hogy erre a helyre felküzdje magát, elsőben is javítania kell gyümölcstermelésének minőségét. Végig tekintve a sümegi piacot, különösen a nyári évszakban, rögtön szembetűnik, hogy igazi értékes, nemes gyümölcs nagyon kevés kerül a piacra. Annál több a silányfajta, selejtes, csekély értékű, amelyet csakis a közvetlen fogyasztás használhat fel, szállítás útján való értékesítésre éppen nem való.

Ahol azok a kevesebb értékű fák foglalják a helyet, mért nem állhatnának valóban nemes, értékes gyümölcsöt termő fák is?

Mennyiségre nézve szintén nem éri el azt a fokot, amelyre már rég emelkednie kellett volna. A sümegi vasúti állomásról vonatszámra kellene szállítani a gyümölcsöt napról-napra. Most legföljebb egy-két kosárral küldenek el, avval is inkább a rokoni, baráti szeretettel, az ismeretség összeköttetése kedveskedik a távollevőknek.

Mindebből az következik, hogy reformálni kell népünk gyümölcstermelését, elsőben a fajok értékesebb szempontja szerint, másodsor a produkció mértéke tekintetéből is. Természetesen, a reformnak mi csakis szükséges voltát sürgethetjük. E fajta újság keretében szakszerű ismereteket már azért sem nyújthatunk, mert ezek gyakor-

lati eljárásokon alapulnak. Elkerülhetetlenül szükséges azonban gazdáinkat arra a főszempontra figyelmeztetnünk, hogy ne sokféle fajta gyümölcsfát ültessenek, hanem ültessék azt a 2-3 fajtát, amelyik földjük természetének legjobban megfelel. E fajtákkal azután telepítsék minden arravaló talpalatnyi földjüket: a hegyek lábát, oldalát, tejet, a község uccáit, tereit, az údvárokat, a kertek mesgyéit, künn a határban az ország és a dülő utakat is mind-mind. E tekintetben csak egy példára hivatkozunk. A prágai ranett alma, mint kitünő zamattal, mint eltarthatóságánál fogva, a világpiac cikkévé válhatott volna. De sajnos, nincs meg népünkben a megfelelő tudás és élelmesség, hogy ezt a valóban természeti kincset kiaknázza, a maga áldására.

Nevelőre volna népünknek szüksége, aki az okszerű gyümölcstermesztésre, a mai kornak megfelelő szeretetre s kultiváló ismeretekre megtanítaná. Olyan apostoli buzgalommal és kitarással megáldott nevelőre, mint Kecskemétnak volt a Bach korszak főbírájában, Máramarosnak abban a görög papban, aki kimondhatatlan áldására a népet a gyümölcstermelés szeretetére és a gyümölcsfák tenyésztésére megtanította.

Most nap-nap után megrakott vonatok szállítják a gyümölcsöt e helyek-

Szomorú dal.

Karéjban állottak a cigányok. Ez a hegyes szemű, látszólag szerszámmal bibelődő nép, hogy kitudja lesni a pillanatot, mikor legjobban kimuzsikálhatja a bankót. A prédát leső oroszlán fülelése ez, mikor a fekete fáraók primása lehajlik a bús magyar füle mögé, lágyan vonogatja nyiretyűjét s néha egészen áthatja a mulatozó hangulata. Ilyenkor fakadnak az epedés, a szomorúság melódiai, amelyek persze Himfy keserveinek végleges exaltációjához vezetnek. Aki csak dorbézolni vagy mérgeledni akarna e tisztán magyar jellegű »sírva vigadáson«, annak hamar elmenne a kedve, mert ez látványnak nagyon érzékeny, murinak nagyon szomorú és főképpen nagyon unalmas.

A cigány pedig csak húzta keserveesen:

*Hogy ne legyek olyan árva,
Elviszem a másvilágra! . . .*

Donáthy Imre pedig szilajon parancsolt: — Ezt, Náci ezt, ez való az én bánatos szívemnek.

Idegen vendég vetődött a fürdő e félreeső vendéglőjébe. Valami könyvügygőnk, aki még az üdülés helyén sem hagy békét a szórakozni kívánó emberiségnek. Rettenetes! Mintha nem elég volna szürke hétköznapiak olvasni? Az ördögbe is, hogy még fürdön sem lehet nyugta az embernek a kulturánáncoktól.

A vendég nagyon egykedvűen vette az exaltált társaságot a maga túl-bő és az asztalon szétfolyt pezsgőjével, bizonyosan számította, hogy annyi költséggel, ami itt a vendéglős zsebébe uszott, ő a nagy Conversation Lexicont is képes lett volna szállítani — diszkótésben.

Azután magában dörmögött. — Voltaképpen nem sok regényt olvastam, de azt látom, hogy itt egy regényes történet végső jelenetét játsza a pityókos úr. Istenemre! szeretnék pompás funebres lenni. . . . Ez az úr temetetni kívánkozik. Ki nézem belőle az első osztályu temetést.

A könyvek tisztelt ágensének jó szimatja volt. Az elázott banda temetett, a Dankó misztikus andalgója, most az egyszer szép álmoknak gyászos indulója volt, mely elvezet a feledés sirkertjébe.

A tisztá egyenruhába öltözött úr, mintha csak szinpadról leste volna el a falusi legény duhajkodását, felemelte karját és kiabált bele a nőtába vad indulattal:

— Azt Náci, azt! Tízeseket ragasztok az arcodra szépség-flastronnak!

A vad, zabolátlan múrinak azonban hihetetlen változást adott egy férfi megjelenése. Méltóságos nyugalommal állt meg a nagy terem ajtajában. Nyitva hagyta az ajtót és beözönlött a hajnal üdítő levegője. A hirtelen támadt világosságra felkapja fejét Donáthy Imre. Megrázkódott. A váratlan esemény-

nek mindig megvannak a maga kijózanító hatásai. Fölállott és egy mozdulattal hallgatásra intette a cigányokat. Majd tetetett nyugalommal ment az ajtóban álló férfihez.

— Eljöttél?
— El.
— Számolni jöttél?

— Nem. Ilyen állapotú emberrel nem számolok. Senkinek gyengeségét fel nem használom a magam előnyére. Feküdj le s ha kialudtad mámorodat, rendelkezésedre állok.

— Gyáva vagy!

— Nem fogsz kihozni a sodromból. Jer, hazavezetlek. Atyád vár, ő kért, hogy vigyelek haza.

Donáthy nagy szitkokban tört ki: — Még ez is! Nyomorult spicli, nyomorult spicli! — Azután szinte rikácsolóvá vált a szava: — Dobjátok ki ezt az embert, dobjátok ki . . .

A dühre azután végképpen felmondták szolgálatukat idegei. Donáthy lerogyott a székre. Feje lankadtan esett le a vendéglő asztalra, az előmlött pezsgő hűtötte az izzó homlokát.

A barna férfi pedig szobát adatott a mámorosnak. Ülbe fogta az alvót, ki még álmában is mámoros átkokat szórt rá, lefektette az ágyon, megtapogatta érverését és irigylendő nyugalommal ment be az ivóba, hol akkor is az elázott pajtik azon tanakodtak, mi az ördögért is virrasztották át ezt az éjszakát?

ről s ömlik érte a ropgós bankó, a csillogó aranypenz a nép zsebébe.

Igy kellene ennek lennie nálunk is. A természetadta feltételek megvannak, talán jobban, mint más helyeken, de hiányzik — az ember.

Erre az emberre van nagy szüksége vidékünknek. Annál nagyobb, mert a fillokszera egyre jobban eszi szőlőinket. Ezt a csapást mennyire enyhítené, sőt végképpen ellensúlyozná, ha népünk rákapna a gyümölcstermesztésre, értékes, nemes gyümölcsöt nagy mennyiségben produkálna.

Egyes esetek — mert itt-ott értékes, nemes gyümölcsrel is találkozunk — mutatják, hogy a jég törni kezd. De még nagyon messze vagyunk az óhajtott céltól. Gyorsabb tempóban kell haladnunk. Ezt a lökést várjuk a nép arra hivatott vezetőitől. A papok, jegyzők, tanítók és minden intelligens ember dolgozzék az érdemben, hogy népünk zömét a kornak megfelelő gyümölcstermesztésre rákapassa s a gyümölcsök százezrei, milliói lepjék el vidékünket.

Azokból a viruló gyümölcsfákból a jólét mosolyogna gazdáinkra, mert csekély költségért és fáradságért aranypenzzel fizetne vissza minden egyes elültetett gyümölcsfa.

„Szegedy Róza emléke.”

Írta és összeállította **Zombori Andor** általami reáliskolai tanár. Kiadja a sümegi Kiszalud Kaszinó.

A sümegi Kiszalud Kaszinó 64 éves múltjának legnagyobb eredménye ez a két mellszobor, melyet halhatatlan költőknek, a Kaszinó alapítójának, Kiszalud Sándornak az ország közadakozásából állíttatott. A második fényes pont történetében az 1905 május 28-iki emlékünnap, amelyben Szegedy Rózának a férje talapzatára állított bronz emlékművét leleplezte.

E két szép és fontos momentumról érdekes füzetben számol be **Zombori Andor**, a Kaszinó jegyzője.

A füzet elé bevezető sorokat **Lukonich Gábor** dr., a Kaszinó érdemes elnöke írt. Helyénvaló, hogy e szép előszót lapunkban is megörökítsük, annál is inkább, mert a füzet

— Urak! Számítok önökre: ami itt történt, titok marad.

A törvényszéki bírónak szájából, aki gyomorhurutját ilyen hasonszervi gyógymóddal jött kurálni e kies fürdőbe, — ki is esett a bock, mikor mondotta:

— Papperlapap! Persze, hogy titok marad. Csak gentlemannek vagyunk, vagy mi.

De hát mi szükség volt önökkel megismertetni ezt az éjjeli tivornyát? — A tisztelt tárcairó úr valami lélektani problémát lát a muriban, nem pedig egy kis korhelykedést, — gondolják olvasóim.

Elmondom a szomorú nóta előzményeit.

A Horthy-család tavaly is ebben az olcsó fürdőben nyaralt. Mindjárt előrebocsájtom: számításból. Eltekintve attól, hogy a nagyobb leánynak, Elvirának még mindig fizették a kelengyét, a forgatott váltókról nem is szólok, a kisebbik leány se ment olyan számba, hogy indokolt lett volna valami paradés fürdőre menni parthivadászatra. Most valóban üdülni jöttek, nem parthit vadászni. De hát Ilonka nem pünkösdi rózsá volt, akinek kinyílása időhöz kötött: ennek a kis sokat ígérő bimbónak itt történt meg az ő rózsafakadása, aki a maga bolondos tizenhat esztendejével igen mulatságosnak találta, hogy Donáthy Imre, az aranysujtásos tiszt úrfi — voltaképpen pedig olyan gyermek, mint ő maga — a tükörtisztá tóban lesték a hala-

zet egyéb közleményei is lapunkban nagy részt megjelentek. Az előszó így hangzik:

Nem hagyhatjuk nyom nélkül elmúlni 1905. május 28-át, amikor halhatatlan költőnk, Kiszalud Sándor és imádott muzsája, Szegedy Róza emlékezetét ünnepeztük.

A szobrász valóban művészi ihlettel és kézzel oldotta meg feladatát, mikor megalkotta művét. A mű méltóan jelképezi, hogy az igaz, az őznetlen, az eszményi szerelem dalnokának hamvaival immár egy sirba temetve pihennek szentelt porai annak, akihez szíve nagy érzéseit, örök becsű és szépségű Himfy dalait írta. Most már halálukban is egyesültek, együtt, egymás mellett álmodják örök álmukat ők, kiknek nevei elválaszthatatlanok egymástól az emlékezetben és a halhatatlanságban.

A fenséges eszme megvalósítását jelképező emlékmű leleplezése örökre feledhetetlen lesz előttünk és soha ki nem törölhető betűkkel lesz a sümegi Kiszalud-Kaszinó történetének lapjaira feljegyezve.

Mindenkor hazafias büszkeséggel eltelve fogunk a valójában kulturális ünnepre visszatekintni, mert hiszen velünk ünnepezt az egész ország s éreztük, hogy az egyszerű emlékmű sugarai szétáradnak az egész hazában; éreztük, hogy szerény ünnepünk melege minden magyar ember szívéhez utat talál.

Nem is lehetett széles Magyarországon egyetlen magyar ember sem, aki szívében, lelkében velünk ne ünnepezt, velünk ne érzett volna; nem volt egy sem, melyben e magasított ünnep az öröm könnyeit fel ne fakasztotta volna, — s e könnyek egyetlen cseppje bizonytalanságosabb kincs volt nekünk minden földi drágaságnál; az emléket borító koszorúk egyetlen babérága ékebb a világ minden virágánál.

Végtelen boldogok vagyunk, ha szerény ünnepünkkel és megemlékezésünkkel csak egy porszemmel is hozzájárulhattunk nemzeti irodalmunk megbecsülésének kultuszához.

A hála érzése tölti el szívünket, midőn e helyütt is kifejezést adhatunk soha le nem róható köszönetünknek mindazokkal szemben, kik emlékünnapunkon megjelenni kegyesek voltak.

kat, meg a maguk bohó arcát. S mikor a bolondos Imre egy kis hegyi kirándulás alkalmával az ormon teatrális pózba vetette magát s örült lázzal beszélt rendületlen szerelméről, a kis leányka is egészen felmelegedett és feledve a mamai intelmeket, ott a hegyormon esküdött meg Imrével, hogy vagy együtt vetik le magukat erről tarpéji szirtról, vagy együtt mennek nászutra.

Mert hiába, bolondok ezek a mai fiatalok. Azok előtt nevetséges fogalom a kaució, meg a prózai hozomány. Azt hiszik, hogy a szerelemhez csöppen azután minden. És végre is miért vannak az apák, ha nem azért, hogy a többit kiszeljék.

Igy a tizenhatévesek. A Horthy-leányokat azonban az jellemzi, hogy tizenhatéves korukig csak elismerik a bohókás és számítás nélküli poézis jogosultságát s lányosan el is enyelegnek; de tizenhatévesen túl megjön az eszük, Ilonka pedig a fordulaton volt. Ő sem állhatott ellene a családi tradíciónak: a fess hadnagyocskát hamar kivetette a fejéből. Az ördögbe is! Ezek a tejjőlős hadnagyocskák gondoljanak a stratégiára, de nem a — hölgyköröknél. Pedig ezen a téren minden igazánda hadnagy nagy — várostromló.

Bár e tekintetben nem rendelkezett valami nagy tapasztalattal, de ennek az ötletének mégis mosolygott Ilonka.

S annál tökéletesebb volt Ilonkától a bohó gyermekregények elfelejtése, mert Korom Er-

Fogadják tőlünk szívesen e kis füzetet, amely hű képe és kifejezője akar lenni a kegyeletes megemlékezés egész történetének, — amely megemlékezéssel szeretett hazánk irodalmának egyik nagy alakja iránt kívánjuk mélyszéges hálaikat leróni.

Sümeg, 1905. évi július 1-én.

Lukonich Gábor dr. a sümegi Kiszalud-Kaszinó elnöke.

Ezután **Zombori Andor** remek szép megemlékezése következik Kiszalud Sándorról és Szegedy Rózáról. E gyönyörű méltatást szintén ismerik olvasóink lapunk 1905. szept. 10-iki számából.

A harmadik rész Kiszalud Sándor sümegi emléksobrainak történetét adja, amint azt **Bozóky József** volt sümegi reáltanár még a *Vasárnapi Ujság* 1870. július 11-iki számában megírta.

A következő fejezetben lapunk szerkesztője írja le Szegedy Róza bronz reliefsjének történetét.

Az ünnep előkészületeinek ismertetése után **Löb Ernő** tollából a leleplező ünnep eleven, megkapó leírását közli a füzet. Ebben megörökítve vannak a szónokok beszédei és **Zombori Andornak** az ünnepre írt szárnyaló ódája.

A füzet néhány hangulatos szóval végződik.

Lapunk nyomdája állította ki a füzetet, első lapján a Szegedy Róza emlék sikerült képével. Kiállítására díszére válik a vidéki nyomdaiparnak.

A Kaszinó és **Zombori Andor** érdemes munkát végzett a füzettel. Vele nemcsak a Kiszalud szobrok és a Szegedy Róza emlékmű történetét örökítette meg, hanem valóban becses magas színvonalu irodalmi dolgokat elevenít fel s víz bele az olvasó lelkébe.

A füzet méltó emléke lesz a Kaszinó örökbecsű alkotásainak s az utódokra példaképpül hagyja azt a lángoló kegyeletet, amivel jeleséinek kötelességszerűen áldozott.

A közönség bizonyosan szívesen veszi s kedves emlékül megőrzi.

Forgács.

Az őszi nap bágyadt fényét is elfogják a lomha nehéz felhők. Helyette hűvös sűrű esőt szítálnak le a földre s csipős szél zokog át a fák lombos koronáin, mintha siratná a jó meleg nyári nap sugarait.

Benne vagyunk az őszi derekában s borzongva várjuk a telet.

vin járt hozzájuk. Mérlegelni tudta a Korom fölényét szülői magatartásában. Mig a tejjőlösszáju hadnagynak a műkedvelői hordári teendőket kellett teljesíteni a tulkényelmes mama iránt, Korommal szemben a gyöngéd figyelem mintaképe volt a mama. Ebből érezte az okos Ilonka, hogy Korom egy »comme il faut« völegényjelölt. És ha a te-lekkönyvet látta volna (amelynek jegyzései a modern lányok előtt már nem hieroglifák) akkor még nagyobb megilletődéssel hallgatta volna, mikor a barna férfiú az igaz szerelem megható izgatottságával ezeket mondta:

— Ilonka, szeretem!

Ilonka gyöngédebb volt, mint a modern leányok. Nem mondta: beszéljen a mamával! De erre szükség sem volt, mert a mama nagy praxissal dolgozott. Ott volt mindég ezekben a válságos percekben s nyomban rájuk adta a szentenciát.

Ez történt egy év múlva a tarpéji szirti fogadalmak után. Fürdőn természetesen egy-egy himen-hir villámszárnnyakon jár: ne találják önök ördögösnek, hogy a bolondos Donáthy hadnagy is meghallotta.

És még tovább is mondjam a szomorú nóta történetét?

Verner László.

Ekkor ezután előkerül a legújabb magyar viselet — a trikó.

Cseh fonta, szötte, varrta s magyar ember teszi tönkre vele az egészségét. Mert a legkomiszabb viselet, ami a világon van. Elernyeszti és petyhüdté teszi a testet. Fogékonnyá minden meghülésre. A szittyá magyar, aki valamikor túrt hideget, meleget, esőt havat, náthás, göthös alakká válik. Megárt neki a szelő is. Ebben nagy része van annak a trikónak, amivel védekezik a hideg ellen.

Hát még ha ez a buta viselet egész télen át odaragad a testre. Teleszítja magát a bőr kigőzölgésével és vastagon lepi be a test szennye-piszka! Micsoda egészségtelen, undok viselet ez! Csömörlet fogja el az embert, ha rá gondol.

A jó magyar szűrt, ködmönt, bundát kiszorította a trikó. Aki föl találta, méltán megérdemli az akasztófát, mert az emberi test egyik legnagyobb mértékét találta föl benne és sűrű utat készített a gyilkos körnek. A halálnak.

El hát evvel az utálatos, ártalmas viselettel!

Bárd.

A tűzkárosultak segélyezése.

A sümegi tűzkárosultak részére újabban adakoztak:

Galsai körjegyzőség	11.62 K
Zalapataki községbíró utján	9.94 K
Zalamindszenti községbíró utján	6.80 K
Ukki jegyzőség újabb küldeménye	5.58 K
Nemesapáti község	12.28 K
Bezenyő község	35.64 K
Sármelléki körjegyzőség	14.87 K
Nagy lengyel község	10.50 K
Zalaszentiván község	21.06 K
Nemesapáti újabb küldeménye	2.90 K
Kővágóörs község	12.— K
Vitenyéd-Szentpál község	10.— K
Egyházaskükki bíró	8.10 K
Zalaszentgrót község	24.10 K
Novai főbíró küldeménye	41.73 K
Összesen	227.12 K
Hozzáadva az eddigiekhez	3397.13 K
Befolyt összes pénzsegély	3624.25 K
Ebből eddig kiosztott	3060.— K

Marad most kiosztani való az összes károsultak között	564.25 K
Az első magyar ált. biztosító társaság által pótlólag megajánlott segély a nála biztosítók között osztatik ki	741.50 K
Hornig Károly báró püspök által adományozott épülelfa értéke	280.— K
Ezek szerint a sümegi tűzkárosultak számára befolyt nyilvános adományok összege	4645.75 K
Ismétlően a jó szívu adakozóknak leghálásabb köszönetét nyilvánítja Sümegben, 1005. okt. 14-én.	

Németh János
plébános, a gyűjtőbizottság elnöke.

H I R E K.

— **Sólyomy Tivadar** járási főszolgabíró szabadságideje letelvé, folyó hó 8-án ismét elfoglalta hivatalát.

— **Kinevezések.** A király Sinkovics Géza zalaegerszegi törvényszéki aljegyzőt a szekszárdi járásbíróvához albiróvá nevezte ki. Az ügyvezető igazságügyi miniszter Ónody Zoltán zalaegerszegi joggyakornokot a zalaegerszegi törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

— **Megyegyűlés.** Zalavármege törvényhatósági bizottsága folyó 1905 évi október hó 19-én délelőtt 10 órakor a vármegyeháza gyűléstermében rendkívüli közgyűlést tart, melynek kizárólagos tárgyát képezik: Az egyesült ellenzéki pártok vezéreinek 1905 évi szeptember 23-iki bécsi fogadtatása; az 1905. évi október hó 10-én megnyitandó országgyűlés újbóli elnapolása elleni tiltakozás tárgyában a hatvanas bizottság által beadandó indítványok, végül az országot ért

sérelmek mikénti orvoslása feletti határozat hozatal.

— **Bucsuszó.** Mindazon jóbarátainknak, jóakaróimnak és ismerőseimnek, kiktől az idő rövidsége miatt személyesen nem vehetem búcsút, ez uton mondom istenhozzádot, kérem őket, tartsanak meg jó emlékköbben, én is mindenkor kellemesen fogok rájuk visszaemlékezni.

Városlód, 1905. okt. 11.

Láng Sándor.

— **Népgyűlés.** A zalaszentgróti kerület függetlenségi pártja a politikai válság dolgában folyó hó 22-én d. e. 10 órakor Zalaszentgróton, délután fél 4 órakor pedig Sümegben népgyűlést tart. A gyűlésen kerületünk képviselője, Eitner Zsigmond kíséretében megjelennek Batthyány Tivadar és Batthyány József grófok, Farkas József, Hellebronth Géza, Hédeváry Lehel, Ráth Endre és Zlinszky István országgyűlési képviselők.

— **Pápa—Sümeg.** A Pápai Hirlap azt indítványozza, hogy építsenek vonatot Somló alatt Devecseren át vezetve, Sümegig. Az ut 42—44 kilométer. A lap visszaemlékezik a nyolcvanas évekre, amikor nyélbe akarták tűni a pápa—keszthelyi vasutat. Pápa meg is szavazott 50000 koronát e vasutra, de a szép és igazán életre való eszmét megvalósítani nem lehetett, mert a törzsrészvényekből 40000 korona hiányzott, de azt nem tudták sehonnán előteremteni. Negyven ezer korona kellett volna még, hogy a pápa—keszthelyi vasut kiépüljön és ezt a csekély összeget akkor nem adta meg a város. Valóban kár volt e vasutat a városnak elhagyni. A lap kárhóztatja a képviselő testületet, mely így szük látókörénél fogva helyrehozhatatlan hibát követett el. A csornai és bánhidai vasutak tárgyában is folytak tanácskozások a pápai városházán. Ott sokan a csornai és bánhidai vasutak helyett a keszthelyi vasutnak kiépítését óhajtották. Csakhogy akkor nem volt napirenden, mikor pedig napirenden volt, akkor a hiányzó 40.000 korona összeget természetesen takarékoságból, nem szavazták meg, de megszavazták a csornai vasútra 100.000 és a bánhidai vasútra 200.000 koronát. Bizony az a vasúti irány Sümegnek sokkal jobb lett volna. Mikor lesz belőle valami? A közel jövőben alig.

— **Szanatorium naptár.** A József Kir. Herceg szanatoriumi Egyesület 1906. évre művészi kivitelű naptárt hoz első ízben forgalomba, hogy ezáltal is gyarapítsa az ország minden vidékén fölépitendő tüdőbeteg-szanatoriumok alapját. A Szanatorium Naptár gyönyörű vászonkötésben a könyvkötészet remeke. Terjedelme 15 ív azaz 240 oldal, finom papíron nyomva, irodalmi becsű tartalommal és szebbnél szebb képekkel. A naptár ára postaköltséggel együtt 2 korona. A szegénysorsú tüdőbetegek jóvoltán segít, aki e remek kiadvány megvételével is szaporítja a szanatoriumok építési alapját. Megrendelhető a József Kir. Herceg Szanatoriumi Egyesület központi irodájában, Budapest IX. ker. Ferenc-körút, 36. sz.

— **Alapszabály megerősítése.** A belügyminiszteri ügyvivő miniszter a letenei iparos olvasókör alapszabályait jóváhagyta.

— **Kérelem.** Tisztelet értesítem a t. közönséget, hogy Csáktornya monográfiája c. munkám november elejére elkészül. Ezzel kapcsolatosan felkérem azokat, kiknek előfizetési felhívást küldtem, szíveskedjenek értesíteni: reflektálnak-e a munkára? A gyűjtőket is kérem, hogy esetleges gyűjtésök eredményéről engem értesíteni méltóztassanak, hogy a könyv szétküldését pontosan teljesíthessem. Egyebekben tudatom, hogy a monográfia 480 lapnyi terjedelemben, 48 képpel jelenik meg, ára 6 K. Zrinyi Károly áll. tanítóképző tanár.

— **Selyemtermelés hazánkban.** Magyarországon 1904-ben 1,634.452 kg, 1905-ben az eddigi adatok szerint 1,952.000 kg selyemgubót termeltek. A többlet tehát 318.548 kg.

— **Akik a vasutról lekesnek.** A kereskedelmiügyi miniszteriumban, mint értesülünk, nagyon tüdvös újítást terveznek a Máv.

vasutaknál. Az újítás abban áll, hogyha valamelyik vonat késik, a késésről a rajta érkezett utasoknak igazolványt adnak. Ez újításnak előnyét főképpen a városok közepében lakó hivatalnokok élvezik, kik késésüket igazolni tudják, fontos azonkívül a bírósági tárgyalásoknál is, ha valaki a tárgyalást vonatkezés miatt elmulasztja.

— **Szörnyű halál.** Schwarz Jenő, a sümegi reáliskola I. osztályú tanulója szörnyű halállal mult ki. Folyó hó 13-án a délutáni iskola után felült egyik rokonának kocsjára, aki meszet és szénát szállított haza, Rendekre. A fiú hajította a lovakat. Már a rendeki határban haladtak, midőn a lovak megugrottak s a fiút maguk közé rántották. A szegény gyermekeket átment a hátulsó kerék, egész mellkasát és nyakát összetörte, hogy száján, errán, fölélen ömlött a vér. Holtan vette ki rokona a kerék alól. A szegény szülők majd kétségbeestek a fájdalomtól, mikor gyermeküket összezúzva, holtan szállították haza. A halálos baleset miatt a nyomozást megindították.

A Magyar Védőegyesület igen praktikus újítást hozott be. A magyar gyártmányok és iparcikkek jelzésére csinos védőjegyet állapított meg, amelyet minden gyáros és iparos saját gyártmányán, illetőleg iparcikkén az egyesület részére egyszer és mindenkorra fizetendő 2 K díjért használhat. A védőjegy a koronába illesztett kereszt, mely körül babérkoszorú van. A koszorún belül Magyar védőegyesület védőjegye, kívül pedig a gyártmány (ez iparcikk) valódi hazai származását igazolja felirat olvasható. A védőegyesület azonkívül kirakati védőablát is készített. E díszes táblával minden üzlet kirakata, melyben valamely honi cikk vásárolható, megjelölhető. A védőtáblának szövege elősegíti azt, hogy a honi iparpártolás hazafias eszméjének jelentőségét mindenki megértse. A tábla használatáért egyszer s mindenkorra ugyancsak 2 K fizetendő az egyesületnek. A tábla 36/54 cm. nagy rendkívül izlésesen kiállított és a védőegyesület bizonyítványát magában foglaló valóban művészi alkotás és díszére válik minden kirakatkának. Ajánljuk az iparosok figyelmébe.

— **Hamis arany.** A vármegye egyik városából klasszikus esetről adnak hírt nekünk: A város egyik állami hivatajában az odaérkezett tisztviselő váratlan vizsgálatot tartott s rovincsolta a pénztárakat. Minden a legnagyobb rendben találtatott, a számadák sok pontosan egyeztek, de még is volt valami baj a pénztár körül. A rengeteg vasládában ugyanis egy gyanus huszkoronás aranyat talált a vizsgálat. A kis aranyak színe, formája, csengése egyaránt igen furcsának tetszett s a vizsgálatot végző hivatalnok úgy találta, hogy a gyanus pénzdarabot el kell küldeni a körmőcbányai m. kir. pénzverőbe, hogy megállapítsák, hamis-e a kis arany, vagy igaz portéka. A pénztár kezelő pedig másnap, nehogy valami baj történjen, maga személyesen vitte el a különös csengésű aranyat a postahivatalba. Elvitte, aztán föladta egyszerű postautalványon körmőcbányára. Az aranyat lefizette a postapénztárba, ahol annak rendje módja szerint fölvevették, beirták, kiadták róla a receptszit. A föladó pedig nyugodtan ballagott vissza hivatalába; eleget tett a kötelességének, mert az utalvány szelvényére följegyezte a kéreimét: állapítsa meg a hivatalos vizsgálat, nem-e rézből öntötték a furcsa aranyat? Hogy aztán Körmőcbányán ép ezt az aranyat kapták-e meg, az más kérdés.

— **Az asszonyokról.** Keszthelyen a következőleg ír a Keszthelyi-Hirlap: Az asszonyok már úgy bepölyázzák magukat, mintha egyszeribe Szibéria minden hidegeránk szakadt volna. De ne bántuk az asszonyokat. Az idén nagyon jól viselik magukat. Immár egy hete járja már az őszi-téli toalett és még semmiféle divathóbort nem ötlük szemünkbe. Sőt: szokatlanul izléses, tetszetős és kedves az idei mód és van egyéppár olyan jelensége, amely egyenesen dicséretes. Ilyen legelső-sorban a rövid szoknya. Uszályos szoknyát talán pénzért se lehet látni városzerte; rövid, kerek aljú síma szoknyát viselnek asszonyaink és ha

egyike-másika »kislányos«-sá lesz is általa, általánosságban szép és tetszetős a divat, amelyet — bárhonnan került is hozzánk — szeretettel kultiválnak a város asszonyai. Van még valami, ami izléses az idei őszi divatban. És ez az, hogy a kalapokról lekerülnek a kócsagok meg a forgók, amelyek olyan — káplári kinézést adtak asszonyainknak. A kócsag meg a forgó csákóra való, vagy kalpagra. Az asszony fején idegen és — csunya az ilyesmi, aminthogy a mi fejünkön sem lenne szép a kitömött madár vagy a művirág, akármennyire is a divat diktálná ezt a hóbortot! . . . Bizony jó volna, ha mindenütt megértenék az asszonyok, hogy minél egyszerűbbek, annál szebbek.

Sikerült halálugrás. Ausztriába százával mennek ki a muraközi horvátok dolgozni, kik szombaton élelemért hazajönnek s vasárnap mennek ismét vissza. Tegnap egy ilyen visszautazó horvát munkás, talán valamit otthon feledezt, avagy más okból: Kísszabadka és Cáktonya állomások között a teljes sebességgel robogó vonatról leugrott és pedig oly szerencsésen, hogy a megállított vonat személyzete bár utána rugaszkodott, megfogni nem bírta. Amiből bátran következtethető, hogy semmi baja nem történt. Személyazonosságát gyorsasága miatt megállapítani nem sikerült.

A becszehelyi Romeo. Kovács Ferenc, a lábbeliknek szerelmes készítője Becszehelyen egy házban lakott a szépséges Mesterics Juliával. A lábbelik Romeója bár feleséges, mégis felette mélyen tekintett bele a falu szépének még mélyebb fekete szemébe. Csakis így történhetett, hogy egyik napon föltartóztatlan szerelmi vágy fogta el a kaptafás Romeót, előszedte tehát a knájp kését és azzal nekiesett az erényes Julia szobaajtójának. Az ajtó engedett s Romeo Juliája közelébe jutott. Ámde Julia idejekorán fölbredvén, kipofozta a szerelmes susztert, akit a nagykanizsai törvényszék ítélőtanácsa s mai napon magánlak sértés miatt egy hónapi fogházbüntetésre ítelt. Így járt a becszehelyi Romeo s így fognak járni a többiek, akik még szabadlábban vannak!

Mivel mosakodol? Kevés embernek van fogalma arról a nagy munkáról s arról a nagy nemes feladatáról, mely a tanítóra, erre a második anyára nehezedik. Sokan azt gondolják — göcseji szóllással — ebadta! megtanítja a gyermeket az abc-re, hogy: áb-áb, kecskepap, ha meg ütöd, megharap! S punktum. Pedig nem ennyiből áll. Előbb ember formára kell alakítani a gyermekben a sok formátlanságot. Meg kell tanítani beszélni, állani, járni öltözködni, mosakodni. Meg kell tanítani rendre, tisztességre s az életnek ezer meg ezer követelményére, amelyekről eddig még semmit sem hallott a kis faragatlan tuskó. — Iskolai év eleje lévén, felemlitek egypár kedélyes históriát, melyeket igazán kedéllyel, humorral kell felfogni, mert különben igazán kétszeres átok lenne a tanítói pálya.

Egyik iskolában rendre-csendre, fegyelemre inti a tanító a gyermekeket.

Amellyikkel éppen szembenéz az a kis ujonc tuskó azt mondja: Én nem lármáztam.

A tanító folytatja a dorgálódásait.

Erre az önértékben sértett büszke nebuló ráncbaszedte homlokát, sértődéssel ráival: Hát nem hallja, hogy nem lármáztam, az apja Kr . . . !?

A tormaöldi tanító az első órákban az egészségről s a tisztaságról tart leckét s egyenként megvizsgálja a gyermekeket, megmosdanak-e reggelenként? egyikkel a következő párbeszédet folytatja:

Te ma nem mosdottál meg hé!

— Én megmosdottam, kérem.

— Lehetetlen fiam! Hiszen nagyon piszkos vagy.

— De bizony én megmosdottam kérem.

— Hm! Hm! Hát mivel mosdottál meg te!

— Há, *nyállee*. (Érthetőbben: *nyállal*.)

— **Meg ne mondja komámasszony az uramnak . . .** Az egész falu csak Pálinkás Rozinak hívta, a becsületes neve azonban Kis Rozália és a község kanászá-

nak hites felesége lévén, Tóth Kukac Andrásné is volna. Az asszony rettenetesen szereti a pálinkát, melyért a legmesszebbmenő áldozatoktól sem riad vissza. A komámasszonya, Tóth Gyeprugó István felesége, szintén erős ivó. A két asszony itta meg, ami kis pénzhez jutott; ha pedig pénz nem volt, eladtak tyukot, tojást, kis malacot, hogy legyen pálinkára való. A két asszony véd- és dacsövetségben állott. A múlt héten a kanász egy vén kimustrált sertést küldött a piacra. Az asszony hajtatta be, Tóthné vitte előre a kosarat, amelyben a kukorica zörgött. A disznó elkelt s a két asszony boldogan ült be a kocsmába. Addig ittak, míg holtreszeg nem lett mindkettő. Megitták-e vagy elvesztették-e a pénzt, biztosan nem lehet megállapítani; ők azt állítják, ellopta tőlük valaki. Tóth Kukac András nem hitt a feleségének és kérdőre vonta, de bírói széke elé citálta Tóthné is. Egyformán vallottak; szép szó nem használt, fellépett tehát mint inkvizitor. Baltával vallatott. Ez sem használt. Akkor hideg vízzel próbált szerencsét. A hölgyek következetesen maradtak. Erre kikergette a házból mindkettőt s följelentette őket.

— Mennyi a gyerek? Az anyakönyvvezető előtt játszódtott le ma a következő jelenet:

Egy gatyás ember jelentkezett az anyakönyvvezetőnél.

— A gyerek miatt gyöttem.

— Született, vagy meghalt?

— Született, hál' Istennek. Csak lesz neki is helye a többi mellett.

— Van-e sok?

— Volna, — feleli az ember vakargatva a fejét — hogyne volna!

— Ugyan mennyi?

— Öt . . . vagyis várjon csak, ne írja még . . . öt volna? hogy is van már . . . Aztán kezdi őket számlálgatni az ujján, elvégzi, kezdi elülről, míg beleszól az anyakönyvvezető:

— Tán nem tudja, hány gyereke van?

— Engedelmet kérek, meg vagyok egy kicsit zavarodva, de sokat járok vidékre dolgozni s a gyerekek leginkább akkor szeretnek születni.

— Mit szokás a csók után mondani?

Egy párisi szakértő a saját tapasztalatai nyomán a következőképp felel e kérdésre: életemben az eddig adott csókok után eme fölkiáltásokat hallottam:

— Az Istenért, mit tett maga!

— Nem akarom többé látni.

— Hagyjon el. Magam akarok maradni.

— Ezt nem vártam volna Öntől!

— Istenem, boldogtalan vagyok. (Néhány könnyek között történik ez e fölkiáltás.)

Falun nagyon divat ez a fenyegetés:

— No megálljon!

— Gyakran hallani ezt:

— Ha az uram tudná, megölné!

— Jaj, ha láttak volna bennünket!

Mások nem szólnak semmit. Ezek rendszerint a legokosabbak. Voltaképp akármit mondanak a hölgyek, mindig szeretik, ha megcsókolod őket, csak ne légy nagyon csunya és ne az uccan kövesd el e különben ártatlan merényletet.

— Zeneestély. Ma, vasárnap este az Orbán-kávéházban az ujonnan szervezett 12 tagból álló sümegei zenekar hangversenyez.

— Magas jutalék kereshető, ügyes aquisiteurök előleget kapnak. Új és különleges. (Nem biztosítás, könyv, részletsorsjegy stb.) Ajánlatok »K 2-50« alatt Fischer J. D. hirdetési irodába, Budapest, Gerlócy-ucca 1. intézendők.

— Szép és biztos mellékkereset. Tanítók, jegyzők, papok vagy oly egyének, kik a szőlőszethez csak némileg is értenek és oly vidéken laknak, hol a szőlő megéri vagy a hol a filoxera a szőlőket már elpusztította és ennek következtében azok újból lennének beültetendők, tehát ahol szőlőműveléssel foglalkoznak: szép, állandó és biztos mellékkeresetre tehetnek szert, ha címüket beküldik: „Hirdetési iroda” Budapest, Váci-ucca 20/b.

— Arc-szór a nőknél ép oly csunya mint kellemetlen. Ezen segítő, legalkalmasabb a mindenütt elismert Schmeidek féle Szörvestő-re hivatkozni, mely nemcsak azért kedvelt a nőknél, mert eltávolítja az arcszort alaposan, hanem azért is, mert megadja az arcnak az üdeséget, finomságot és simaságot, a mellett vegyileg megvizsgálva és hatáságilag az arcbőrre ártalmatlannak találta. Ára 7 korona. Kapható Schmeidek I.-nél Budapest, VJI, Nyár-ucca 18. Erre vonatkozólag figyelmeztetjük a mai számban megjelent hirdetésünkre.

Darnay-Múzeum ingyen naptára ez évben 9 ezer példányban fog megjelenni és ingyen szétosztani, melyet legalább 30 ezer férfi és nő átolvas és így minden hirdetés gazdára táll. Tisztelettel felkérem városunk és vidékének kereskedőit, gyárosait és iparosait, hogy készítményeiket abban hirdetni sziveskedjenek. Hirdetés az apró hirdetések rovatában 25 szóig 1 korona azo felül 50 szóig 2 korona. Nagy hirdetés 1/4 oldal 6 korona 1/2 oldal 12 korona egész oldal 20 korona. Hirdetések október 25 ig Darnay Kálmánhoz küldendők. Azontul hirdetések nem fogadtatnak el.

— Előfizetési felhívás. »A Polgár« megjelenik minden nap reggel, vasárnap és ünnepnap után is, rendkívül bő és gazdag tartalommal. »A Polgár« programja a demokrácia, a radikális szabadelvűség, a szociális igazság. Hangja szabad és nyílt. Főszerkesztője, Vázsonyi Vilmos dr. köré a publicisztika és a szépirodalom jelesei sorakoznak. A tárcarovatban egyébként hazai íróink legjobb elbeszélései mellett nap-nap után egy egy kitűnő külföldi novellát talál az olvasó. Tartalma élénk és tarka. Hírei és tudósításai megbízhatók és kimerítőek. A nap teljes krónikáján kívül szórakoztató, derűs olvasmányt is bőven ad az ujság, humoros cikkei szatirizálják a nap eseményeit és derűs élvezetül szolgálnak az olvasónak. »Szociális ügyek« címen külön gazdag rovatot nyitott a dolgozó kispolgárok ezreinek. E rovatban a kispolgárok szakérdekei minden istápolásra találnak és szociális fejlődések érdekében e rovat küzd a toll agitációjával. Ily gazdag, ily élénk, ily tarka és kimerítő tartalma mellett is csak 4 korona. Kapható mindenütt, az utcán is és az összes ujságelárusító helyeken. Egyes példány 2 kr., (4 fill.) »A Polgár« külön meglépő kedveskedéssel is szolgál az idén előfizetőink, amennyiben karácsonyra gyönyörű kiállítású Naptárral ajándékozza meg őket. A »Polgár naptára« 250—300 oldalon, művészi kiállításban, számos művészi képpel, legjobb íróink elbeszéléseivel költeményeivel és karcolataival fog megjelenni. Benne lesz az év története is képből és írásban, azonkívül számos hasznos, oktató orvosi, jogi, stb. tanácsadó cikk, úgy, hogy e naptár szinte nélkülözhetetlen szükséglet fog betölteni a polgári családokban. »A Polgár naptárát« megkapja »A Polgár« minden előfizetője. »A polgár« előfizetési árai, melyek ellenében a lapot a hához szállítják: Egész évre 16 K, Egy hónapra 1 K 40 f. Kiadóhivatal: Budapest, VII. ker., Eötvös utca 37. szám. 1905. november 1-től pedig VI., Negyvező-ucca 12 szám.

Felelős szerkesztő: Éles Károly.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Kakao és csokoládé kedvelők figyelmébe:
Hoff János-féle

Kandol-Kakao

a legcsekélyebb zsirtartalmu, azért igen könnyen emészthető, soha sem okoz székrekedést, mindazáltal ritka finom íze mellett kiválóan olcsó.

Valódi oszakis
Hoff János
nével és az oroszlan-
védjeggyel.

Osomagok à 1/4 kgr. 90 fillér
à 1/2 „ 50 „
Mindenütt kapható.

Megnyilt

Márkus Salamon Fia

ujjonnan és a jelen kor igényeinek minden tekintetben megfelelő modern

ÁRÚHÁZA.

Kéri a t. vásárló közönség becses látogatását.

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát mindenemű

cikkekben.

Porcellán

**edények, servi-
cek üvegáruk,**

minden kivitelben a
legolcsóbban

Würzburger Jakabnál

Sümegegen kaphatók.

özv. Vértessy Ivánné lakásán
Nagy-Görbön vasárnap októ-
ber 22-én butorok, háztartási
cikkek s egyéb ingóságok
szabad kézből eladatnak.

Mindennemű
nyomtatványokat
a legolcsóbb árban
és izléses kivitelben készít
Horvát Gábor
könyvnyomdája Sümegegen.

Minden háziasszony
büszkesége a jó kávé

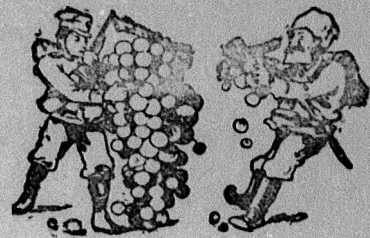
Kathreiner-feje

Kneipp-malata kávénak

egyetlen háztartásban sem
volna szabad több hiányoz-
nia a kávéital készítésénél.

Csak az eredeti csomagokat
kérjük a „KATHREINER-
névvel.

Ung. I. b. 1905

Az elmúlt rendkívül
száraz nyár folyamán ismét a
Küküllőmenti

Első szőlőoltványtelep

(Tulajdonos: CASPARI FRIGYES MEDGYES 184.
N.-Küküllőmegye.)

volt az egyedüli az egész országban,
mely oltványait óriási mennyiségű, na-
ponta 5 millió liternyi vízzel öntözte s
ennek folytán az egyedüli szőlőtelep,
amely ez évben is valóban szép és min-
den tekintetben kifogástalan szőlőoltvá-
nyokat szállít. — Képes árjegyzék szá-
mos elismerő levéllel ingyen és bérmentve.

Nagy választék a leg-
újabb képes levelező-
lapokból és bromkár-
tyákból Horvát Gábor-
nál, Sümegegen.

Krajczár György
asztalos Sümegegen.

Elvállal minden e szakmába vágó
munkákat.

Sirkoszorúkból és kopszókából rak-
tárt tart.

Elvállalja ravatalok felállítását és
földszítését.

